

ورزش دانش آموزی روی موج تبلیغات

این جمله را که توسعه ورزش کشور در گروتوجه به ورزش مدارس می باشد را بارها و بارها از سالیان دورتا به حالا شنیده ایم و تکرار آن بدون عمل ملال آور شده است مخصوصا از کسانیکه وقتی کنار گود هستند از این نظریه حمایت می کنند و در گفتارها و کتاب های خود می گویند و می نویسند اما همین که برمسند قدرت در ورزش مدارس می نشینند برخلاف تمام نظرات کارشناسی که خود و دیگران گفته اند عمل می کنند و با روی آوردند به طرح های تبلیغی و بی محتوا سعی در مطرح کردن خود دارند . طرح های آشنا و وطنزاد در دولت قبلی و طرح المپیا در ورزشی درون مدرسه توسط دولت فعلی از جمله این اقدامات تبلیغی در ورزش مدارس است. که در و دیوار مدرسه را با پوستر های رنگی پر کرده است مدیران ورزش مدارس ظاهرا برای اینکه خودی نشان دهند حاضرند تمام وقت و منابع را برای کارهای سطحی و غیر وظیفه ای مانند طرح های مذکور هزینه کنند که خود یک روز منتقد آن بوده اند. جالب اینکه این دوستان آنقدر بر این طبل توخالی می کوبند تا افرادی که شناختی از واقعیت ها ندارند باور می کنند که ورزش مدارس گلستان شده است و دیگر هیچ وظیفه ای نمانده است که باید آن انجام دهند. یکی نیست از این متخصصین دیروز و مسوولین امروز ورزش مدارس بپرسد عزیز من وقتی بالغ بر ۹۰ درصد مدارس ما از حد اقل فضا، تجهیزات و مربی متخصص متناسب با شاخص های استاندارد برخوردار نیستند برگزاری المپیا چه صیغه انحرافی و فرار رو به جلو است که شما دنبال می کنید. در حالی که کمتر از کارشناس ورزشی هم می داند که مسابقه آخرین مرحله یک فعالیت ورزشی پس از کسب آمادگی جسمانی و آموزش مهارت های آن رشته ورزشی است. آیا این مراحل در مدارس انجام شده است که شما وارد مسابقه یا المپیا در ورزشی می شوید. امان از این الفاظ پرطمطراقی که مملکت را بیچاره کرده است مانند (المپیا در ورزشی درون مدرسه ای) به نظر شما آیا یک روز در سال بچه ها را جمع کردن و یک عکس یادگاری گرفتند و همه جا نشان دادند شد توسعه ورزش در مدارس. سوال اساسی این است آیا حد اقل ابزار و تجهیزات برای اجرای درس تربیت بدنی و ورزش که از وظایف ذاتی آموزش و پرورش در مدارس است براساس شاخص های صحیح وجود دارد که یک مرتبه سراغ مسابقات هیجانی می رویم آیا سونامی پوکی استخوان که شما از آن دم می زنید با المپیا در ورزشی درمان می شود یا اموختن شیوه های صحیح حرکتی همراه با معلم در فضای مناسب و استاندارد در کلاس درس تربیت بدنی. پرداختن به امور زود بازده در مدیریت از یک سو امید وانگیزه لازم برای خدمت در حوزه تحت مسوولیت خود برای طولانی مدت نداشتند از سوی دیگر باعث فراقکنی و روی آوردند به طرح های می شود که با رفتن فرد این برنامه و طرح های من در آوردی به تاریخ پیوسته و حذف خواهد شد. این بدترین شیوه مدیریت است که مبنای عقلانی ندارد. مسوولین محترم ورزش مدارس فرار از واقعیت ها به بهانه مانور تبلیغاتی تا کی آیا رسالت ما در برابر نسل آینده که باید از شرایط سلامت عمومی برخوردار باشند با برگزاری چند همایش و چسباندن چند پوشتر به در و دیوار محقق می شود. پس کی قرار است ظرفیت عظیم نیروی انسانی متخصص ورزش آموزش و پرورش به کمک سلامتی نسل آینده کشور بیاید. چه کسی باید دغدغه

آمار های نگران کننده در خصوص بیماری های باشد که ریشه در بی حرکتی در دو ران مدرسه دارد . برخوردار نبودن از حد اقل شاخص های آمادگی جسمانی در دانش آموزان ریشه در کجا دارد و چه کسی باید برای رفع این ناهنجاری ها برنامه ریزی کند . اگر وظیفه تربیت بدنی در مدارس تامین و گسترش بعد سلامت جسمی و روحی دانش آموزان و تحقق اهداف زیستی آموزش و پرورش است. آیا برگزاری المپیاد های سوری و غیر ضروری این اهداف مهم را محقق می سازد . البته برگزاری جشن ها و المپیاد های ورزشی به مناسبت های خاص کار پسندیده ای است اما نباید این موضوع سایر برنامه های اصلی را تحت تاثیر قرار دهد . غافل شدن از رسالت اصلی که همان آموزش تربیت بدنی در مدارس و جذب عموم دانش آموزان به عادت های مناسب حرکتی زیر نظر معلمان متخصص در مدرسه است . طی سال های اخیر بی توجهی به سلامت دانش آموزان و پرداختن به امور غیر ضروری مثل المپیاد های ورزشی زیان های سنگینی را از بعد سلامتی به جامعه تحمیل کرده است . امیدواریم روزی برسد که مسولین و متولیان آموزش و پرورش کشور بجای پرداختن به علایق و سلیقه شخصی خود به وظایفی را که قانون برای آنان پیش بینی کرده است بپردازند . تا شاهد رشد و تعالی کشور در سایه تربیت همه جانبه دانش آموزان باشیم

علی محمدی

استاد دانشگاه

